

VIRO PRAECELLENTISSIMO ATQVE DOCTISSIMO
IOANNI EHRENF. IACOBO DAHLMANN
SUMMORVM IN IVRE HONORVM CANDIDATO DIGNISSIMO

S. D.

IOANNES CHRISTIANVS KOCH,
RVGIANVS I. V. C. OPPONENS,

Quod sibi praecclare ac feliciter obtigisse non immerito omni tempore putabant viri honesti et liberalioris ingenii, ut sibi publici honores in patria deferrentur, suisque prodesset civibus liceret, illud et TIBI accidisse, eximie laetor. Etenim dici vix potest, patria nostra quid voluptatis habeat, nec dulcius quidquam dabitur, quam omne in eo studium omnemque laborem consumsisse, ut tales evaderemus, quales nos aliquando evasuros esse civis desiderio pleni expectarunt. Quae quidem felicitas et recte factorum conscientia quin TIBI euenerit, nunquam nos dubitauimus, quod, quo minus fieret, plane impediuit communis doctrinae laus, qua civibus TVIS iam pridem egregie innotuisti, et quam praecclare etiamnum testatur publicum illud munus, quod ipsi TE, solida TVA litterarum scientia freti, subire iubent. Quo si incolumem TE fungi audiuero, in eoque aequabili perpetuaque fortuna uti, secundo vitae sine ulla offensione cursu, fore TIBI velim persuadeas, ut hoc mihi gratisimum accidat. Si enim naturam hominum sequamur, nihil ei magis conuenire videbimus, quam ut plurimum cuique voluptatis adferatur, si tranquilla iis, quos amore et cultu prosequitur, et placata omnia euenire videat. Simili ratione hoc et mihi in votis erit potissimum, ut TIBI TVISQUE meritis fortuna quoquomodo respondeat. Quotiescunque vero TIBI ex voto omnia fluere comperero, ipse ego tanta laetitiae voluptate perfundar, ut felicissimis mihi videar esse adnumerandus. Neque, si eum, quo consueuisti, beneuolum amicumque erga me animum retinebis, tum mihi quidquam deesse existimabo. Vale. Kiliae Holsat. a. d. XVIII. M. Septembr. MDCCLXXV.
